

វិចាយភាសាហំកត្តិភ័ណីរីយ៉ា

นำเสนอด้วย : 6 ก.ค. 2551

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาตระกูลเจอร์เมนิกตะวันตก มีต้นตระกูลมาจากการอังกฤษ.
เป็นภาษาที่มีคนพูดเป็นภาษาแรกมากที่สุดเป็นอันดับ 3 (พ.ศ. 2545: 402 ล้านคน) ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษา globa
(lingua franca) เนื่องจากอิทธิพลทางทหาร เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ การเมือง
และวัฒนธรรมของสหรัฐอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา ในการณ์ที่เป็นไปได้
นักศึกษาเกือบทุกคนที่โลกจำเป็นจะต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความรู้ในภาษาอังกฤษ
จำเป็นสำหรับการทำงานหลายด้านอาชีพ เช่น สถาบันอุดมศึกษา ต้องการความรู้ในภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

คำว่า อังกฤษ ในภาษาไทย มีที่มาจากการอ่านของคำว่า **Ingeris** ในภาษาอังลิย์ที่ยืมมาจาก **anglais**

ภาษาอังกฤษ/แองกฤษ (Angles) เป็นภาษาโบราณซึ่งใช้กันในชนชาติของโกรลที่อยู่พสุเกาะบริตเคน และเป็นหนึ่งในภาษาแบบฉบับของภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้น หากพูดถึงภาษาแองกฤษแล้ว ก็ต้องระวังเสียงพองกับคำว่า ภาษาอังกฤษ

การกระจายทางภูมิศาสตร์

ສັດສວນຜູ້ໃຊ້ພາສາອັງກົມ (Crystal 1997)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้มากเป็นอันดับ 3 หรือ 4 ของโลก รองลงมาจากภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และไอลแลนด์ เคียงกับภาษาสเปน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกในประเทศไทย ต่อไปนี้ ออสเตรเลีย บราซิล บาร์บادอส เบอร์มิวดา ยิจิบรอลตาร์ กายアナ จามากา นิวซีแลนด์ แอนติกาและบารบูดา เชนต์ kittส์และเน维ส ตรินิแดดและโตเกโก สาธารณอาณชาจักร และสหราชอาณาจักร

นอกจากนี้ยังมีภาษาเป็นภาษาการร่วมกับภาษาอื่นๆ ใน เบลเย่ (ร่วมกับภาษาสเปน) แคนาดา (ร่วมกับภาษาฝรั่งเศส) โดยมีนิการ เช่นตูลเชียและเซนต์วินเซนต์และเกรนадีนส์ (ร่วมกับภาษาคริสต์โอลฝรั่งเศส) ไอร์แลนด์ (ร่วมกับภาษาไอริช) สิงคโปร์ (ร่วมกับ ภาษา马来สูง ภาษาจีนกลาง ภาษาทมิฬ และภาษาอาเซียนฯ) และแอฟริกาใต้ (ซึ่ง ภาษาซulu ภาษาโค๊ต้า ภาษาแอฟริกานส์ และ ภาษาโซโรเนื้อ มีคุณพูดมากกว่า) และเป็นภาษาที่ไม่ใช่ภาษาราชการที่ใช้กันมากที่สุดในอิสราเอล

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการที่ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นในแคมปัส ปีจ ไมโครนีเซีย ภาษา แกรมเบี้ย ของกง (จีน) อินเดีย คิริบາส เลโซโท่ ไลบีเรีย เคนยา ประเทศนามิเบีย ในเจริญ молด้า หมุเกะมารแซล ปากีสถาน ปาปัวนิวกินี พิลิปปินส์ หมุเกาะโซโลมอน ซามัว เซียร์拉ลีโอน สวazic แลนด์ แทนซาเนีย แซมเบีย และซีมบับเว

ในทวีปเอเชีย ประเทศที่เคยอยู่ภายใต้อานันดิมของบริติชเซ่น สิงคโปร์ และมาเลเซีย ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการโดยมีการเรียนการสอนในโรงเรียน ในห้องภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการร่วมกับภาษาเจ้าใช้ในการติดต่อธุรกิจ อย่างไรก็ตามในห้องมีคนจำนวนมากไม่รู้ภาษาอังกฤษ

เสียงสูงต่ำ

การเน้นเสียง

ขอบคุณข้อมูลจาก <http://my.dek-d.com/Writer/story/viewlongc.php?id=351860&chapter=1>

การเน้นเสียงในคำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในลักษณะภาษา stress-timed ซึ่งจะมีการเน้นเสียงที่คำค้างหนึ่งโดยการเน้นให้เสียงดังขึ้นหรือเสียงสูงขึ้น ในดิกชันนารี จะนิยมเขียนเครื่องหมายอะพอสโตรอล () ไว้ด้านหนา (เช่น IPA หรือ พจนานุกรมออกซ์ฟอร์ด) หรือเขียนไว้ด้านหลัง (พจนานุกรมเว็บสเตอร์) โดยทั่วไป คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มี 2 พยางค์ สามารถกล่าวได้ว่า ถ้าเน้นเสียงที่พยางคแรก คำนั้นสวนใหญ่จะเป็น คำนาม หรือ คำคุณศัพท์ และถ้าเน้นเสียงที่พยางคที่ 2 คำนั้นสวนใหญ่จะเป็น คำกริยา

การเน้นเสียงในประโยค

การเน้นเสียงในประโยคใช้ในการบอกความสำคัญของประโยค โดยประโยคทั่วไปจะเน้นเสียงที่คำหลักที่มีความหมายเฉพาะ โดยจะไม่นเน้นเสียงที่ คำสรรพนาม และกริยาช่วย โดยประโยคทั่วไป

That I was I the I best I thing I you I could I have I done!

จะเห็นได้ว่ามีการเน้นเสียงที่คำว่า "best" และ "done" โดยคำอื่นที่เหลือจะไม่มีการเน้นเสียง
แต่อย่างไรก็ตามเมื่อต้องการเน้นที่คำใดคำหนึ่งโดยเฉพาะ การเน้นเสียงจะเปลี่ยนไป เช่น

John hadn't stolen that money. (จอห์นไม่ได้ขโมยเงินไป)

จะเน้นเสียงได้หลายแบบ เพื่อแสดงหมายความหมายโดยนัยของประโยค เช่น

John hadn't stolen that money. (... คนอื่นเป็นคนขโมย)

John hadn't stolen that money. (... คุณบอกว่าเขาทำ แต่เขาไม่ได้ทำ)

John hadn't stolen that money. (... ได้รับเงิน แต่ไม่ได้ขโมย)

John hadn't stolen that money. (... จอห์นขโมยเงินของคนอื่น)

John hadn't stolen that money. (... จอห์นขโมยอย่างอื่น)

คำศัพท์

คำศัพท์ส่วนมากในภาษาอังกฤษจะมีรากศัพท์จากภาษาเจอร์เมนิกและภาษาละติน โดยคำจากเจอร์เมนิกจะเป็นศัพท์ที่ลั่นและเป็นศัพท์ในชีวิตประจำวัน และคำศัพท์อังกฤษที่รากศัพท์มาจากละติน จะถือว่าเป็นคำศัพท์ของคนชนชั้นสูงและมีการศึกษาในสมัยก่อน ในปัจจุบันผู้ใช้ภาษาอังกฤษสามารถเลือกใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น "come" (เจอร์เมนิก) "arrive" (ละติน); "freedom" (เจอร์เมนิก) "liberty" (ละติน); "oversee" (เยอรมานิก) "supervise" (ละติน) "survey" (ฝรั่งเศสที่มาจากการละติน)

นอกจากนี้ในชื่อสัตว์และเนื้อสัตว์จะใช้ศัพท์แยกจากกัน โดยตัวสัตว์จะใช้ศัพท์จากเจอร์เมนิกเป็นคำศัพท์จากชนชั้นกลางในอังกฤษ ขณะที่เนื้อสัตว์ที่เป็นอาหารใช้ศัพท์จากภาษาฝรั่งเศสที่มีรากศัพท์ละตินซึ่งเกิดจากคำศัพท์ผู้บริโภคชนชั้นสูง เช่น "cow" และ "beef"; "pig" และ "pork"

ในปัจจุบันได้มีคำศัพท์ใหม่จากภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาอังกฤษ หลายภาษารวมถึงฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น และภาษาต่างๆ ด้วยเช่น creme brulee, cafe, fiance, amigo, karaoke

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในลักษณะ ภาษา intonation ซึ่งหมายถึงการใช้เสียงสูงต่ำขึ้นอยู่กับประโยคที่ใช้ ต่างกับภาษาไทยที่ใช้รสนิยมเป็นตัวกำกับของเสียงสูงต่ำ ประโยคในรูปแบบต่างกัน จะใช้เสียงสูงต่ำแตกต่างกัน เช่นประโยคแสดงความตกลใจ ประโยคคำถาม ประโยคสนทนา

การขึ้นเสียงสูง และลงเสียงต่ำยังคงสามารถบอกได้ถึงความหมายของประโยค ตัวอย่างเช่น

When do you want to be paid? (คุณต้องการชำระเงินเมื่อไร)

**Now? - เสียงเหมือน /น้าว/ (ขึ้นเสียงสูง ความหมายถึงการแสดงคำ答ม ซึ่งหมายถึง
สามารถชำระเงินตอนนี้ได้ไหม)**

**Now - เสียงเหมือน /น้าว/ (ลงเสียงต่ำ ความหมายถึงประโยชน์ปกติ ซึ่งหมายถึง
ผู้พูดเลือกที่จะชำระเงินตอนนี้)**